14/07/2020

Петровданска порука Митрополита Амфилохија

ПЕТРОВДАНСКА ПОРУКА ЉЕТА ГОСПОДЊЕГ 2020.

Послије одслужених Светих Литургија свуда по Црној Гори, а понајприје крај ћивота Светог Петра Цетињског, истинског и непролазног духовног пастира, државног господара, миротворца, учитеља и законодавца, на празник Светих Апостола Петра и Павла упућујемо Петровданску поруку свештенству, монаштву, вјерном народу, домаћој и међународној јавности.

Прво и основно, увијек и најважније јесте да Црква Христова у сваком времену и народу има свој пут и свој циљ. Пут Цркве Божје – епископа, свештенства, монаштва и вјерног народа јесте пут Богочовјека, а циљ на том путу јесте сједињење са Богом и задобијање вјечног живота. Њена порука свијету била је, јесте и остаје порука мира Божијег међу браћом и свих људима добре воље ради исцјељења од братоморжње (а сваки човјек нам је брат) и превазилажења сукоба и грјеховних подјела. Тим путем је и ради тога циља Црква Христова вјековима и ходила и бродила, па и у овом обремењеном и сложеном времену она нема другога и благословенијега пута и призвања. Зар сам Христос није дошао у свијет ”да исцијели грешне, а не

здраве”?

Празник Светих Апостола дочекали смо са великом радошћу због истинске духовне обнове Црне Горе, а посебно нашег благочестивог и доброг народа Божјег, свих узраста и занимања, који је молитвеним литијама показао своје најљепше лице и који је својом вјером, мудрошћу, достојанством, истрајношћу и мирноћом задивио и Црну Гору и сав свијет. Примјером и жртвом је показао да је, по пророчкој ријечи Ловћенског Тајновидца, ”народ бранич Цркве и племена”. ”Не дамо Светиње” није само молитвена порука која је мјесецима изговарана и пјевана (а и даље се пјева) од најмлађих до најстаријих учесника литија. Она је и наш саборни Тројичиндански завјет, по коме ће нас памтити наши потомци.

Дужни смо, и пред Богом, и пред Часним Крстом и десницом Светог Јована Крститеља и ћивотима Светога Петра Цетињског и Светог Василија Острошког, да овдје подсјетимо да смо прије неколико седмица објавили да ћемо до Петровдана, 12. јула ове године, мирно и стрпљиво чекати одговор Владе Црне Горе на наш позив од 11. маја за обнову, због епидемије прекинутог, дијалога о спорним и неуставним одредбама Закона о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница. До данас нијесмо добили одговор од Владе Црне Горе, чиме нам је послата јасна порука да Влада, и поред спорадичних јавних објава, заправо није истински посвећена дијалогу и рјешавању проблема. Наводна Владина ”понуда о одлагању примјене Закона” никада званично није упућена Митрополији и епархијама СПЦ у Црној Гори и отуда је она за нас, уз све до сада изречене правничке оцјене о њеној неуставности, непостојећа. Није на нама да објашњавамо разлоге и узроке Владиног, ничим изазваног, прекида дијалога као јединог пута за решавање отворених и сложених питања између Цркве и државе, као питања свеукупног црногорског друштва.

Имајући у виду да су, у сред новог распламсавања заразе, расписани избори за 30. август у Црној Гори, а посебно неистините и злонамјерне изјаве званичника Демократске партије социјалиста о наводном ”учешћу Цркве на изборима” и наводној њиховој ”побједи на тим истим изборима над СПЦ”, које су срачунате на увлачење Цркве у партијску изборну кампању, овим објављујемо да ћемо настојати да до 30. августа не учествујемо у полемикама и да не одговарамо на беспризорне нападе и коментаре који имају за циљ да укључе Цркву у политичку кампању ради злоупотребе њене вјековне христоносне мисије за добро свих људи и свих народа. Нашу борбу за измјене неприхватљивих одредби Закона о слободи вјероисповијести ћемо, као и до

сада, наставити да водимо свим дозвољеним и цивилизованим средствима до коначне Христове побједе. На тај начин, као и увијек до сада неодступно свједочимо да Цркви није и неће јој бити, без обзира на жеље и намјере недобронамјерних, мјеста у партијским обрачунима и кампањама.

Црна Гора се налази пред озбиљним изазовима и новим искушењима који се не могу ни прикрити, а ни ријешити повампирењем духа братоубилаштва у име ”новог идентитета”, као ни братским диобама, братском мржњом и међусобним сукобљавањима и сукобима. У свим овим изазовима, власт има, по природи ствари, највећу одговорност, као што сноси и одговорност за усвајање Закона којим се, противно вољи велике већине грађана Црне Горе, намјерава отимање светиња и црквене имовине ради стварања ”своје цркве”. Са жаљењем констатујемо да се у посљедње вријеме, путем друштвених мрежа и на друге начине, шире дезинформације о стварању некаквих ”изборних листа” са наводним благословом и подршком Цркве. И овом приликом понављамо и наглашавамо да се никакве изборне листе не формирају са благословом, нити било ко има право да се на то позива у јавности. Црква са своје стране позива све грађане Црне Горе да изађу на изборе за посланике у народној Скупштини, те да на њима изаберу и гласају за оне који неће доносити и потврђивати безаконе и антицрквене законе у њихово име.

Иначе свако од нас је дужан да, према својим могућностима, даде допринос очувању здравља душе и тијела свих, али и да посвједочи да на агресивном богоборству и отимањем Светиња нико разуман не може градити будућност Црне Горе.

То отимање је започело рушењем цркве Светог Петра Цетињског на Ловћену – гробног мјеста Светог Петра II Ловћенског Тајновидца. Обурдавањем тог храма је започело обурдавање ловћенске Црне Горе, које је навукло проклетство Петра II на ову и овакву Црну Гору.

Садашњи властодршци који поистовјећују државу Црну Гору са собом, својим Законом о отимању Светиња и идеологијом заснованом на рушењу грба Црне Горе, повампирују под фирмом антифашизма, братоубилачки дух бољшевичке револуције, градећи (једини у Европи) управо на братомржњи будућност државе – Црне Горе.

Тринаестојулски пак устанак је био Општенародни устанак, који је револуција нажалост претворила у братоубилаштво, чији се дух данас повампирује од њених сљедбеника, што се јасно види из најновијег интервјуа г. Ђукановића.

Стога смо дужни да подсјетимо – због оптуживања Цркве за неофашизам јер тражи братско помирење – да је ”озлоглашени” Павле Ђуришић, учесник Тринаестојулског устанка (ослободитељ Берана и Хитлеров затвореник), убијен 1945.г. у логору Стара Градишка – Јасеновцу од стране усташа Анте Павелића и Секуле Дрљевића, творца Независне фашистичке Црне Горе на Цетињу и у Старој Градишки, оснивачâ ”Хрватске православне цркве”. Ово везано за нападану изјаву Патријарха српског г. Иринеја у вези стварања у Црној Гори ”аутокефалне црногорске цркве”. Отуда се поставља питање: да ли је власт овакве Црне Горе стварно тринаестојулска или оне Црне Горе 12. јула – независне, фашистичке – Секуле Дрљевића?

Иначе, идеја данашње власти о стварању ”аутокефалне црногорске цркве” заснована је на ноторним лажима како је Иван Црнојевић 1485.г. основао Црногорску Цркву (док је он у ствари тада Зетској Митрополији дао ново сједиште на Цетињу) и како је Црногорска митрополија Краљевине Црне Горе 1918.г., својим васпостављањем јединства Пећке Патријаршије, престала да постоји! Па треба да је обнове црногорски АТЕИСТИ!? Они, који обећавају да ће на изборима (30. августа 2020.г.) ”побиједити СПЦ”, поистовјећујући православне литије са опозицијом и четништвом. Они превиђају оно што види не само здрава Црна Гора, него и сав свијет, да су ове молитвене литије појава саборне братске љубави и братског помирења и као такве јединствене су у Европи и свијету. Нажалост, данашња владајућа странка, да би остварила своју антицрквену идеологију, покушала је да изманипулише Римокатоличку Цркву и Исламску заједницу склапањем са њима Темељних уговора, и затим доношењем ”Закона” који се наводно односи само на Православну Цркву и на њене Светиње, подгријевајући том манипулацијом како међувјерску, тако и међунационалну мржњу, покушавајући тиме да претворе Римокатоличку Цркву и Исламску заједницу у играчке које ће бити у њеним рукама.

Упућујући ову Петровданску поруку позивамо све у Црној Гори да се окупимо у братској љубави, праштању и помирењу око ћивота Светог Петра Цетињског и Светог Василија Острошког у духу апостолске поруке: ”Не лажите један другога, јер свукосте старога човјека са дјелима његовим, и обукосте се у новога, који се обнавља за познање, према лику Онога који га је саздао, гдје нема Јелина ни Јудејца, обрезања ни необрезања, варварина ни

Скита, роба ни слободњака, него је све и у свему Христос” (Кол. 3, 9-11).

Нашем свештенству, монаштву и вјерном народу очински препоручујемо да сву наду положимо на Живога и Истинитога Бога и да ниједним гестом не покажемо владање које није достојно хришћана и потомака Светих првоврховних апостола Петра и Павла, као и равноапостолних Светога Саве, Светог Василија Острошког и Светог Петра Цетињског.

Нашу борбу за одбрану Светиња широм Црне Горе и цијелог свијета водићемо са молитвом у нашим срцима и братском љубављу. Та борба јесте и биће непрестана и трајаће до побједе, и то до Христове побједе! А до тада сви саборно, из једних уста и из једног срца, кличемо и поручујемо: Не дамо Светиње!

АРХИЕПИСКОП ЦЕТИЊСКИ

МИТРОПОЛИТ ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКИ

+АМФИЛОХИЈЕ

mitropolija.com